

CẢM XÚC ĐÀ LẠT MÙA

Một lần tôi lên xứ sở lạnh, đầy sương mù và đốm cỏ nhỏ danh là “Thành Phố Buôn” này trong mùa Noel. Một nét đẹp riêng của thành phố mang mà tôi yêu thích nhất là cái cảnh những đồi thông, rừng thông, những ngọn núi chập chùng nép trong những lớp sương mù dày đặc, và những thiêu nỏ với những đôi má hồng hồng. Họ rất thân mật và dễ thương lắm. Cho lòng mình chợt thấy xao động.

Rồi buổi chiều, tôi đứng cạnh hàng rào ngắm say sưa một bông hoa màu tím mà tôi không biết nó là hoa gì nó đốm cỏ trên vụn cỏn thỏn trong một khu vườn trổ cỏ sân của các ngôi biệt thự kiêu Pháp. Cũng lạ, có người đã đem kiêu nhà này về vùng ven thành phố này, những tôi thấy nó cô độc và buồn như một đóa chim lông đang. Thời gian trôi, tôi ngồi trên chuyến xe ngựa và nhìn đóa đóa gỗ qua phố, từng bông cỏ từng bông cỏ lác lác, thông reo hàng đêm bên kia mặt hồ.

Hoa hồng Đà Lạt thật là đẹp. Có loài Hồng vàng ánh cam lông lỏy, hồng trắng mõi tở Âu châu sang, đã thấy trên những bó hoa cưới hạnh phúc. Hồng đốm nở mặt mình trong căn phòng không người. Mỗi loài hoa mang một truyện thuyết riêng, một câu chuyện riêng với cuộc đời và có những ý nghĩa riêng của nó. Có câu chuyện vui, có câu chuyện đau xót.

Đà Lạt, có một loài hoa mà tôi thích nhất đó là hoa Pensée xếp năm cánh không cần xếp, rất yêu kiều, những nó có loài hoa thì phải? Thì có những hoa hòa hợp và xếp với “Thành Phố Buôn” này. Hình như mỗi cánh hoa pha màu một khác. Đó là hoa tở tởng. Từng hoa Pensée là từng mặt trời mỗi thỏng ý nghĩa và kín đáo. Những hoa Pensée là

nhớ n niếm hy vọng. Tôi đi trên những bậc đá lên đồi, thấy mimosa vàng hàng chân đồi
sừng, và dã quỳ vàng héo hắt trong chiều vụng.

Mùa Noel, người dân Đà Lạt trộm lòng họ, nhộp nhộp u y gõ đũa lên thành phố vụng rớt êm
đỏm khói sừng. Trái thông khô bết nước, thừng thớt rớt vụng cụng xanh. Tôi thò bả qua
những con đực không tên, cụng cào nhìn lá lốt mình trên những giàn su xanh, đêm gió vụng
trên những rặng thông trên đồi. Không có màu sụng, âm thanh gì là không gọi vụng những
đũa xa thăm thẳm.

Rồi bả t chớt...Đà Lạt mùa a!! Mùa cũn mùa a chiều vào mùa đông, trong mùa ngày Noel !
Mùa a chiều Đà Lạt buồn lóm !!. Có lóm nhieu người thích khung cũnh mùa a đó, bả nó lảng
mụng, dả thụng hay thỏ mụng gì đó. Đúng là nhỏ thỏ, những riêng tôi, Đà Lạt khung cũnh
đã buồn, lóm trong cũnh mùa a chiều giũa mùa đông giá lóm làm cho tâm họ n mùa t ngườ i cũ
đũa thêm lóm giá và thêm cái sụng bả vụng, nhỏ nhà khi lóm giũa mùa t thành phố xụng ngườ i. Mùa
âm thỏm, dỏm dỏm sụng t buồn i chiều...

Chiều Đà Lạt mùa a nhieu lóm. Mùa a dỏp dỏnh trên những bậc đá xanh rêu, làm nhảo nhớt
những con đống đớt đớt. Đà Lạt là thành phố thớt nên thỏ, những ai mà tâm họ n có chút
cảm xúc sâu sụng khi đũa đây sụng cũnh nhỏ n gì đó man mác, xao xụng n buồn buồn nhỏ
những vụng thỏ, những bả n tình ca cũa ngày xưa . Nhìn chiều mùa a rồi, những hỏ t mùa a nhỏ
đang thỏm vào họ n. Đó là những cảm xúc đớt p, rớt đớt p, êm đỏm và trong sáng nhỏ tình
cụng mà ta đã dành cho thành phố mụng mùa này vụng y!!

Buổi chiều người trên ban công tụng hai lóm mùa t quán café ngay trung tâm Đà Lạt, đũa mùa t
nhìn ra con đống mả giãng mả mả trớ cũnh cũnh. Những con đống Đà Lạt hỏ p và quanh
co, chỏ p chùng lên xụng. Đà Lạt chiều se lóm nhỏ, tôi khoác áo đi xụng phố . Gió nhieu
kèm theo cái lóm, nó thỏ i giũa cái áo khoác. Đi đũa trên những con đống Đà Lạt giũa
sụng chiều chiều lúc hoàng hôn thớt là lảng mụng và thỏ mụng làm sao những nó luôn gọi lên
trong ta mùa t nỏ i nhỏ buồn buồn, cũ bả giũa khi thỏ ngườ i nghĩ và cũnh nhỏ n lóm cũng vụng y.

Nhỏ những lóm ngỏm Đà Lạt qua khung cũnh kính cũnh chiều cũnh xe, nhìn những phố xá rớt cũnh
kính và có nét gì đó rớt êm đỏm, bình yên. Nó cũ trôi qua vụng vụng theo vòng bánh xe đang

l t đi...

Qu c Th ng